

NYD DOG GUDENÅDALEN FRA BROEN – OG HOLD MOTORVEJEN BORTE FRA BYEN

Så er debatten om motorvejen omkring Silkeborg atter aktuel. Argumenterne for den ene, anden eller tredje løsning står i kø for at blive udtrykt og hørt. Lokale og landspolitiske holdninger og interesser kolliderer. Statsministeren har på et tidspunkt kortsluttet debatten ved ultimativt og nærmest med et veto at have lagt sig fast på en linjeføring gennem den nordlige del af Silkeborg – kaldet kombilinjens. Angiveligt af hensyn til miljøet omkring og i Gudenådalens. Partierne er splittede på spørgsmålet. Det gælder især socialdemokraterne, der hverken kan finde sine egne ben eller fælles fodslag i denne sag. Ordet miljø er i debatten nærmest blevet helligt – igen ført an af statsministeren, men bakket godt op af klassiske miljø-guruer med Svend Auken i spidsen.

Som gammel og mangeårig Auken-tilhænger kan jeg imidlertid og for en gangs skyld slet ikke følge ham på dette punkt. Efter min mening har Auken og med ham andre miljøfantaster og med selveste den nye miljøelsker, statsministeren, i spidsen stirret sig blind på en meget snæver miljøforståelse. Der findes vel miljø – og vel at mærke bevaringsværdigt miljø – andre steder end netop i Gudenådalens. For eksempel i byen Silkeborg samt i dens nordlige kvarter. Og ikke mindst i de mennesker, der bor og arbejder der. Kombilinjens ødelægger angiveligt mere miljø, natur og erhverv end Resendallinjens. Hvor svært kan det så være at vælge den rigtige løsning. Dertil ødelægger kombilinjens som sagt en masse for mennesker – og oveni er den mere kostbar. Byer og motorveje har altid været hinandens absolutte og mest konsekvente modsætninger. Som ild og vand for at tage en elementær sammenligning. Det gælder også i det midtjyske.

For mig har det i løbet af den efterhånden mangeårige debat til stadighed været ubegribeligt, at temaet og kombinationen bro-natur aldrig har spillet en rolle. Miljøet og naturen er jo ofre i så mange sammenhænge. Hvorfor ikke finde en løsning, hvor et pragtfuldt miljø og en arkitektonisk perle spiller sammen? Det er i visse kredse – i hvert fald i andedammen Danmark - nærmest blevet et dogme, at bro og natur ikke kan forenes. Vi har vel alle i det store, mere storttænkende og i hvert fald mere bakkede udland oplevet netop bro og natur i en pragtfuld symbiose. Og netop som udtryk for noget, hvor natur og kultur går op i en æstetisk nydelse. Personligt har jeg da oplevet noget sådan i såvel Tyskland som Portugal – for blot at holde mig til det nære udland. Og det, hvad enten udsigtspunktet har været oppe fra broen eller nedefra naturen. Med nutidens fantastiske bro-kunstnere, læs arkitekter og ingeniører, og deres kunstværker in mente kan der også i Danmark bygges en bro, hvor natur og kultur går op i en højere enhed. Til glæde for os alle sammen. Og hvor såvel miljøet i bredeste forstand som pengepungen fredes mest muligt.

Sendt til Jyllands-Posten, men ej bragt.